

Előfizetési ár:

Egész évre 8 frt = 16 kor.
Félévre 4 frt = 8 kor.
Negyedévre 2 frt = 4 kor.

Közszolgálatok, körjegyzőknek és néptanítóknak:

Egész évre 6 frt = 12 kor.
Fél évre 3 frt = 6 kor.

Egyes szám kapható:

a kiadóhivatalban, a főtűzsdében, Köszl János, Hochrein J. és fiai üzletében.

PÉCS

POLITIKAI VEGYESTARTALMU LAP.

Hirdetéseket

elfogad a kiadóhivatal (lyceum-könyvnyomda), hol mindenkor a legutányosabb árak szabnak. Minden beiktatott hirdetés után 20 kr = 60 fillér bélyegdíj fizetendő.

Nyilttér 1 sor 1 ft 2 korona

Kéziratok

a szerkesztőségbe (lyceum-könyvnyomda) küldendő.

Megjelenik hetenként kétszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: lyceumi könyvnyomda.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Magyar udvartartás.

Magyarország apostoli királya f. hó 20-án Bécsben kelt rendeletével a magyar királyi udvari méltóságokat évszázadok óta fentartott jogaik tényleges gyakorlatába visszahelyezte.

A magyar nemzet egy régi, rajongással ápoltt vágya ment teljesezésbe, évszázadok folyamán sajtó fájdalomak között megmegújuló sérelme orvosoltott e királyi ténynyel, mely míg egyrészt benső hálára kötelezi a nemzetet, másrészt eszményi magaslaton mutatja be Urunk Királyunk fenkölt, igazságos és méltányos lelkületét, ki mint a magyar nemzetnek szerető atyja, megérté hű magyarjainak szívök dobbanását.

Hűségéről, hódolatról, odaadásról beszél minden dobbanás, hűségéről, hódolatról, odaadásról a király fölszentelt személye iránt. Csoda-e, ha e beszéd megtalálta utját bölcs királyunk nagy szívéhez és abban szintén a hűség, hódolat, odaadás érzelmeit kelté föl: hűséget a koronázási eskükhöz, hódolatot a magyar állameszme iránt, odaadást a magyar nemzet iránt.

Az apostoli király e tényét üdvriadallal fogadja az egész nemzet. Az örömtűzek kigyulnak a szemekben és szívekben nem mert a magyar udvartartás hízeleg a nemzeti hűségnek, ha-

nem mert e királyi ténynyel a magyar királyi udvar betetőzést nyert, Szent István szent koronájára új fény árad, melynek jóleső melege egy szabadságot szerető, törvényt tisztelő nemzet nagyra-törő reményeit élteti és fejleszti, amely remények mind a trón és haza megerősítéséhez, dicsősége öregbedéséhez fűződnek.

De mind ez örömet fokozza azon körülmény, hogy e magasztos királyi ténynyel ragyogó példa arra: mint kell az 1867-iki kiegyezési törvény alapján és szellemében az alkotmányos jogokat ápolni, fejleszteni és megvalósítva érvényesíteni és ha etéren a kiegyezés óta fennállott kormányok részéről nem sok, vagy talán kevés is történt, annál nagyobb az érdeme a Wekerle-kormány-nak, melynek e királyi rendelet mindenkorra egyik legnagyobb tényét és hervadhatatlan dicsőségét fogja képezni.

* *

A hivatalos lapban közölt kir. rendelete a következő:

Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán ezennel jóváhagyom, hogy az udvarom körében előforduló mindazon ünnepélyes alkalmakkor, melyek magyar koronám országait, mint közjogi cselekmények érdeklük az udvari főbb szolgálat teljesítésével

kizárólag magyar zászlósaím bizasának meg s ehöz képest elrendelem hogy:

1. a koronázási cselekményeknél, s az ahhoz fűződő ünnepségeknél,
2. az országgyűlés megnyitásánál és berekesztésénél,
3. az 1867. XII. t.-c. értelmében a közös ügyek tárgyalására kiküldött országgyűlési bizottság fogadásánál.
4. azoknál a különleges nemzeti ünnepélyeknél, a melyek akár egyes jubiláris, akár más országos vagy nagyobb ünnepségek alkalmával merülnek fel, a mennyiben azoknál udvartartásom főhivatalainak főnökei szereplésre hivatva volnának és
5. magyar koronám országaihoz tartozó oly egyházi és világi méltóságoknak vagy állami tisztviselőknél, akik vagy fogadalmat tételénél, kik az esküt, illetőleg fogadalmat előttem teszik le, az udvartartásom főhivatalainak eddig szereplő főnökei helyett, az e tekintetben (mind az 5 pontra nézve) általam jóváhagyandó szertartási szabályok szerint kizárólag magyar országzászlósaím működjenek közre.

Jóváhagyom továbbá a tett javaslat értelmében, hogy a Házam tagjai részéről házasságkötések alkalmával tenni szokott renúnciaciókhoz,

A PÉCS TÁRCAJA.

Harangok meséje.

Irtá: NAGY ERZSIKE.

Az enyhe tavaszi légen tisztán átcsendül a zárdá kis harangjának melabús zenéje:

— Bim-bam . . .

A magasra nyúló rezző nyárfák közül halványan emelkedik ki a sugar torony, itt-ott előtűnnek a kopott szürke falak is, fölöttük a szeliden csillogó fényes keresztel . . . Mintha a sötét bús fájdalom felett világítana a remény édes sugára, szeliden — biztatón.

Fájdalom, mennyi válfaja lehet ennek a kínzó, sötét érzelmenek, összehalmozva e kopott szük falak között, mennyi tudnának mesélni a titkon legördülő cseppek, halvány arcok, mosolygó, busan mosolygó ajkak . . .

Kereszt, édes kis kereszt! világíts nekik a fájdalom sötétében, mint a kik teged fogadtak be vigasztalásul megtört, csalódott lelkükbe, világítás nekik a remény, a megnyugvás égi, szelid fényével . . .

S a kis harang még mindig zúg, csak egyre bűg:

— Bim-bam . . .

A tovarézző melabús hangok édes, szomorú mesét zokognak el a kék levegőnek, röpke szellőcskének és ők — tovább adják erdőnek, mezőnek, csobogó haboknak, bérci vadvirágnak s elmondják — nekem is . . .

* *

Csinos, kedves leánya volt; ennyi az egész, amit külsejéről mondhatunk. A természet nem ajándékozta meg feltűnő bájjakkal, de más oldalról annál inkább pótolta.

Hogyha felnyitlakt azok a kedves kis piros ajkak, s gondtalan, édes kacagás csendült fel rajtuk gerlice bűgását vélték hallani, mely előzi a homlok redőjét s édes viszhangot kelt a fűző szívében.

Hát még horyha dalolt, azon a lágyan rezző tiszta kedves hangon, akkor a szellőcske megbújt a madár elnémult, hallgatni, tanulni s gyönyörködni benne.

Óh a nálánál szebbek sokszor irigykedtek rája, sokszor érezték fölényét nagyon is közel, sugárzó lényé úgy tűnt fel közöttük, mint kis ibolya mellett a színes pártájú pompás virágok illat nélkül.

A 19-ik tavasz derűje mosolygott fé-

nyes barna szemében, midőn először látta meg — őt.

Feltűnő szépségű fiatal ember volt, igaz Nos? talán nem volt joga hozzá? Talán . . . De hát a szív . . . kérdi is ezt a szív . . . Nem, nem soha! Hiszen a szikra, az isteni szikra egy pillanat alatt gyulad, mint mikor a viadamos felhő találkozik s aztán ki tehet rója?

S a rokon érzelme úgy látszik visszhangra talált. Az ifjú környezete, figyelmes mondai iranta, szóval: udvarolt neki, amint mondani szokás. S a leánya boldog volt, irigyelték, pedig hát nem volt ez a hódítás olyan különös esoda, nem bizony. De a sors csakhamar megirigyelte boldogságukat. Nem sokáig lehetett egymás közelében az ifjút másfelé szólították kötelesegei, tanulmányai. El váltak s a leánya bizott, várt, nyugodtan, boldogan.

Szegény gyermek! Ártatlan és tapasztalatlan volt, nem ismerte meg a — férfiszíveket.

Két évig tartó alom, édes ábránd után egy napon pici levelekét hozott a posta, parányi, illatos lapot. Repeső örömmel bontá föl. Hogyne, hiszen tőle jött, tőle . . .

„Te engemet szeretsz, én — másért lángolok, Kinek szíve talán — ismét másért dobog! . . .

— a mint ez már eddig is történt, — magyar kormányom tagjai is mindenkor meghívassanak, s a megtörtént renúnciációk, valamint az uralkodó Házam tagjaira vonatkozó mindazon változások, melyek az 1723: I. és II. törvénycikkekben megállapított trónöröklési renddel kapcsolatban állanak, magyar kormányommal hivatalosan közöltessenek.

Kelt Bécsben, 1893. november hó 20-án.

Ferenc József, s. k.

Wekerle Sándor, s. k.

*

Ugyancsak a Budapesti Közlöny nov. 26. száma a nem hivatalos részben azt a közleményt is hozta, hogy ő cs. és ap. kir. Felseje elvileg legfelsőbbben jóváhagyván a m. kir. miniszerelnöknek javaslatát, mely a kizárólag Ő Felseje legfelsőbb rendelkezése alá tartozó belső udvartartásnak Magyarországon állandó képviselését célozza, legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy az ez irányban megindított tárgyalások befejeztével Ő Felsejének további előterjesztés tétessék.

A somogy megyei közművelődési egyesület gyűlése.

A somogy megyei közművelődési egyesület választmánya, a napokban tartotta Tallian Gyula főispán elnöke alatt gyűlését Kaposvárott. Főtárgya dr. Andorka Elek titkár jelentése és indítványai voltak. A titkár jelentéséből kitűnik, hogy az örökös és alapító tagjajukból 3620 forintot, a pártoló tagjajukból pedig 757 forintot fizettek be, a melyből a dunántúli közművelődési anyagegyesület 339 forint 82 krajcár illeti, a többi 679 forint elkölthető összeg a fiókegyesület rendelkezésére áll. Az egyesület a magyar közművelődés és hazafias szellem terjesztésén kívül első sorban a Dunántúlról, főképp Szlavóniába történő kivándorlásnak korlátozását, a mennyiben pedig

ez nem lehetséges, az oda kivándorolt magyarság megtartását tűzte ki célul. Ugyanezért megkeresik a belső somogyi református és a külső-somogyi evangélikus egyházak espereseit, értesítsék az egyesületet, hogy a hozzájuk tartozó szlavóniai egyházaknak hol és mely községekben vannak iskoláik, azokban a magyar nyelvet tanítják-e és mily sikerrel, s kik azok a tanítók, akik érdemesek arra, hogy a hazafias szellem terjesztése és fenntartása körül kifejtett tevékenységökért az egyesület részéről jutalomban részesíthetők? Minthogy pedig Somogy megyének is számos nem magyar községe, s idegenajkú népiskolája van, s az egyesület a megye területén hazafias szellemben működő s a magyar nyelv terjesztésében érdemeket szerzett tanítókat, kisedővökat és óvónöket szorgalmas növendékeikkel együtt jutalomban kívánja részesíteni: megkeresik a megye tanfelügyelőjét, hogy a megyei nem magyarajkú népiskolákat minél előbb vizsgálja meg s a jutalomra érdemes tanítókat hozza javaslatba, s azok névsorát január 10-ig terjeszse be az egyesülethez. Somogy megye ugyanis e célra 1886. óta néptanítói magyar ügyalap címen 2100 forintot gyűjtött össze. Főlkérlek tehát a megye alispánját, hogy ez alap kamatait becsássa az egyesület rendelkezésére. Ugyancsak a megye pénztárában van őrizet alatt hivatkozott községek magyarosított alapja címen 2300 forint, melyet özvegy idősb gróf Somssich Imréné férje emlékére tett, abból a célból, hogy annak kamatait a nagy-átádi járás területén levő horvátjuku községekben azok közt a tanítók és tanulók közt osztsák ki évenként, a kik a magyar nyelv tanításában, illetőleg elsajátításában legtöbb eredményt mutatnak föl. Ez alapra nézve főlkérlek az alispánt, hogy a kamatok kiosztásánál az egyesülettel egyöntetűen járjon el. — Baranyamegye is tehetne ez ügyben valamit. Ha egyebet nem csak annyit, mint Somogy megye.

Hirek.

— **Egyházi szónoklat.** Kozáry Gyula lyceumi hitszónok vasárnap tartotta e minőségében első szónoklatát, — mely egyttal conference-beszédeinek bevezetése volt — nagy számu, válogatott közönség előtt, kik között a bölcsészeti és egyházi irodalom terén egyaránt kiváló szónoknak, — ki e mellett a társaságnak is kedvelt tagja — számos benső barátja vett részt. A szép előadásu egyházi beszéd nagy hatást tett a hallgatóságra. Magának a szónoklatnak tartalmassága, sokoldalúsága és magas szárnyalása valóban meglepő volt. A szónok az igazság kutatásában a kettős végletet, az agnozt és a tudomány mindenhatóságában való elbizakodottságot mutatta föl a világirodalom és tudomány képviselőiben. Fauszt és Wagner kutatásának össze hasonlításából indult ki, végig vezetett az ókori skeptikusoktól — az Ember tragédiája Keppleréig — Du Bois Reymondig, Lenau Mefistójáig és Aragoig. Kijelölte a kutatás határait és mysteriózus melyeit. A tudás és hit állítólagos ellenmondásait cáfolta Bacval, a természettudósok, művészek nagy alakjaival, a civilizáció s tudomány meg a vallás eredményeivel. Katholikus hite mellett bizonyosságot teszen és egyttal a tudomány teteleit is elfogadja. Konferencia-beszédei folyamán ki fogja mutatni a tudomány és bölcelet világanál a keresztény bölcelet alapjait. A kutató ész fogja lerakni e fundamentumokat, melyekre föl fog épülni a természet feletti hit teplotma, hogy bevezesse hallgatóságát a kereszténységbe s megmutassa a katholicizmus templomának remek faragványait, fülkéit, arabeszkeket, isteni arányait, fényt s emberi vigaszt. Megkapó szavakkal szól a hit vizsgáiról és biztosít, hogy semmifele társadalmi, tudományos és politikai haladás sem kényszerít lemondani a keresztény hagyományokról és nem kell a polgárosultság dicső vívmányait oda-

Csak ennyi állt benne s egyéb semmi. Minő rövid két sor s minő iszonyu munkát tudtak művelni mégis abban a szegény, kicsike szívben. Két éven át főzött édes reményt, boldog szerelemmel szőtt ábrándképet téptek szét s szaggattak össze egy pillanat alatt.

Hogy mit érzett, minő fájdalom nyilatalt át egész valóját — minek eseteljem? Hiszen sokat, sokszor családunk mi is az élet utain. Elképzélhetjük.

Ha eltiport, elgázolt kis virág nem hal mind az utak sarába; sokszor feledem, felfrisül újból s tovább nyílik illatos kelyhe, ha napsugár érinti s üdítő harmatessepp gyógyítja a fájó sebeket.

Igy volt Ellával is.

Hervadt, busult, zokogott sokaig aztán — meggyógyult. Egy komoly, tehetséges ifju segített neki feledni azt a másikat. Ez már nem volt oly nagyon szép, de annál bámulatosabbak voltak lelki előnyei. Az ifju leány tanulni akart mindent, mindent heves szorgalommal, amibez csak némi hajlammal is birt, hogy feledjen, hogy gyógyuljon.

S a fiatal tudós kitünő tanár volt, látszik abból is, hogy célját elérte a kis tanítvány, az érdekes beteg.

Ne ítéljétek el, hogy újra lángolt, ismét szeret, hiszen az akáca is kétszer

nyílik, miért ne tudna a szív másodszer szeretni, hogyha először megszáltak.

Régi jókedve ismét visszatért, szeme sugárzott, ajka nevetett s dala ismét visszacsendült a kert árnyas utain. S minő dal volt ez, édes Istenem! Mint midőn a párját ismét fölülé csalagány dalol olyan hangon, amilyen csak a szerető, örömben repeső szívből fakadhat, mennyei, égi, isteni hangon.

És valóban, úgy érezte magát, mintha az, az első, a régi tért volna vissza, egy kissé megváltozva bár, másfele alakban.

Nem nyilatkoztak sohasem. Minek? A szem, a dal többet mond az ajaknál.

Egy napon kedves vendége érkezett Ellikének, egy fiatal cousinja jött hozzá a fővárosból, nehány heti légváltozás végett.

Szép volt a fiatal leány nagyon, ügyes, könnyűvérű, kacér. Oly tulajdonok, melyek néha veszélyessé válhatnak komoly jellemekre is, mert épen sajátos természetük-nél fogva vonzanak magukhoz ellentéteket.

Nade ki tudott volna kételkedni — ő benne?

Csöndes, nyári alkony volt, Ella és Jenő a hűvös verandán hallgatták a fecske álmatag csicérgését. Mindenki el volt foglalva saját — édes gondolataival. Az esthomály egyre sűrűbb lett a csillagok itt-

ott már kigyultak a sötétlő égen, a szobalány lámpát tisztított az előszobában.

Egyszerre halk, mélabúsan rezgő hang szólalt meg a háttérben levő pálmalevelek közt:

— Ella . . .

— Nos? — kérde a lány fölrezenve — nos? . . .

— Oly régen készülök már kegyednek mondani valamit ha — ha megengedné . . .

Ella kis szive nagyot dobant s pillanatra arcába szökött minden vére. Aztán ismét vissza a szívébe. Alig-alig birt szóhoz jutni boldogságában.

— Csak szóljon ön Jenő, ha teljesíthetem kérését, tudja, hogy örömet teszem.

— Igazán? Megigéri? Oh milyen jó, milyen angyal kegyed — és megragadva a kis forró, reszkető kezét, ajkaihoz vitte. S az az ártatlan, kedves leány majd megfuladt az örömtől, s csak úgy remegett gyöngye alakja a kellemes belső izgalomtól, mint a kis virág az esti szellőben.

— Tehát biztat, tehát reményt nyújt, Istenem, mily boldog vagyok már előre is. Nos Ellike, nem találja ki, hogy mit kérek, nem?

— Nem, nem! Azért sem! — felelt a leány pajkosan nevetve — nem, nem!

— Tehát be kell vallanom, valómást kell tennem? Nos jó, alávetem magam j

dobni a kegyeletért a mult irant. Forog a föld, halad a világ és vele együtt a szent kereszt. A második beszéd (vasárnap délelőtt a kilenc órai kis mise után) címe: **K o r u n k és a b o l d o g s á g**.

— **Püspöki tanácskozmány** lesz f. hó 30-án Budapesten, melyen dr. Dulánszky Nándor megyés püspök is részt vesz, ki e célból ma, szerdán utazik a fővárosba

† Dr. Feszti Karoly.

Dr. Feszti Karoly kaptalani nagyprépost, választott korcolai püspök meghalt f. hó 27-iken reggel végegyengülésben, 74-ik évében. Az elhunyt főpap egyike volt egyházmegyénk legjelesebb oszlopainak, kinek kidölte általános részvétet kelt. A zajtalan, kötelességszerű munkálkodás embere volt, tele szívjósággal, melylyel széleskörű rokonságát elárasztá, kik benne méltán siratják fenntartó gyamolukat. Életrajzi adataiból megemlítjük a következőket: Született 1819-ben; pappá szenteltetett 1843-ban, 1848-ban philosophiai tanár lett, 1854-ben pécsi plébános, ugyanezen évben iskolaiügyi előadó a helytartótanácsnál és prépost, 1861-ben a vaskorona-rend lovagja, 1862-ben királyi tanácsos, 1864-ben kanonok, 1865-ben lyceumi igazgató és székesegyházi plébános, 1867-ben tolnai prépost, 1870-ben olvasó kanonok és székesegyházi prépost. 1885-ben a hitoktatói és zsinati vizsgálat elnöke, 1891-ben korcolai választott püspök és 1893-ban nagyprépost lett, mely diszes állását sajnos — oly rövid ideig viselhette. Hült tetemei szerdán d. e. 9 órakor tartandó gyászmise után fognak a székesegyházi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Áldás emlékére!

— **A honvédség köréből.** A honvédelmi miniszter közölte, hogy Bauer Zoltán pécsi 19-ik h-gy.-ezredbeli tartalékos hadnagy a szolgálati kötelesség teljesítése után a tiszti rendfokozat megtartása nélkül, saját kérelmére 1893. évi december hó 1-vel a honvédség köréből elboesáttatik.

És Elli kis szive angosan tombolt, szinte félt tőle, szinte hallani vélte.

Edes jó Ellike . . . eszközlje ki számomra kis cousinja kezét születőitől . . . Kegyedre hallgatni fognak s mi már oly rég szeretjük egymást . . .

A kis harang még mindig egyre zúg. Egy előhalottat temetnek a zárda négy fala közé, úgy szokták ezt mondani, hogy — apácát szentelnek.

Egy szegény, megtört szív hozza most a végső áldozatot, kétszer csalódott, harmadszor a keresztet fogadja be önkénynt.

Az emberek kíváncsian mennek a templomba s egykedvűen jönnek vissza.

— Milyen szép, milyen fiatal, milyen kár érte — sugják mindenfelől.

Nem, nem . . . én nem szeretem az ilyen temetést, szívebben megyek ki a sírhalmok közé, ott már nem fáj a szív . . . de itt vonaglik és zokog tovább.

Kicsi, bűgő harang ne szólj többet! Hiszen érejkadnak minden hangja új sebet faszakz abban a vérző, fájó kebelben. Ne szólj többet!

S a kis harang csak tovább bűg, csak egyre zúg

— Bim-bam . . .

— **A Pécsi Dalárda** december hó 7-én a „Hattyu” termében nagy hangversenyt rendez, melynek jóvedelmét részben a pécsi községi iskolákba járó szegénysorsu gyermekek téli fölruházására fordítja. A hangversenyben szíves közreműködésükkel részt vesznek: Angster Olga, Ehn Emilia, Eötvös Ilka, Haberényi Kamilla, Hentz Marcsa, Hillebrand Janka, Jilly Olga, Kaltnecker Györgyike, Kindl Gizella, Krausze Irma, Kohárts Lajoska, Mühlherr Emilia, Reberits Gizella, Schlauch Anna, Schlauch Emilia, Schlesinger Aranka, Schultz Mártha, Thaly Olga és Zelesny Sarolta kisasszonyok, mint a Hoffer Károly énektanár vezetése alatt álló női énekkola növendékei; továbbá Schmidt Antal dr és Löhr Vilmos urak, valamint a 44. gy. ezred zenekara. Műsor. 1. Szerettek. Férlikar Engeszer Matyástól. Előadja a Pécsi Dalárda. 2. A tavasz érkezése. Daljáték, írta Erney József. Zongorakísérettel előadja a női énekkar. 3. Új nóták. Szerző és előadja Schmidt Antal dr. 4. Az éj. Vegyes kar, írta Reinberger. Zongora- és zenekarkísérettel előadja a női énekkar és a Pécsi Dalárda. 5. Periot 6-ik sz. hegedűhangversenye. Zongorakísérettel előadja Löhr Vilmos úr. 6. Bucsuszó. Vegyes kar, írta Schumann R. Zongorakísérettel előadja a női énekkar és a Pécsi Dalárda. 7. Az elhagyott malom. (Die verfallene Mühle.) Ballada, írta Zahan János, a pécsi háziezred zenekarának volt karmestere. Zongora- és harmoniumkísérettel előadja Hoffer Károly. 8. Czigányélet. Vegyes kar, írta Schumann Róbert. Zongora, harmonium- és zenekarkísérettel előadja a női énekkar és a Pécsi Dalárda. 9. Induló. Wagner Tannhäuser operájából. Előadja a 44. gy. ezred zenekara. Az egyes számok zongora- és harmonium kíséreténél Eckhardt Antal és Vész Albert működnek közre, a zenekar-kíséretet a 44. gy. ezred zenekara szolgáltatja. A zongorát Löhr Vilmos úr bocsátotta rendelkezésre saját zongora-raktárából. Helyárak: ülőhely az első 7 sorban 2 frt, a többi sorokban 1 frt 50 kr, állóhely 80 kr. Jegyek előre válthatók Valentin Károly fia könyvészeneműkereskedésében.

— **Jókai jubileum Pécsen.** A Jókai ünnepély előkészítő bizottsága vasárnap kérte föl Kardos Kálmán főispánt a diszelnökség elfogadására. Dr. Blum Béla vezetése mellett Jobst László dr. ügyvéd, Kőrösi Henrik főreáliskolai tanár, Milodanovics Simon m. kir. honvéd-százados, Rónaky Kálmán dr. vármegyei árvaszéki jegyző, Tolnay Géza dr. közjegyző helyettes, Kozári Gyula dr. lyceumi hitszónok és Lenkei Lajos szerkesztő, bizottsági tagok déli 12 órakor tisztelegtek a főispánnal, hol Blum Béla dr. lelkes beszéd kíséretében kérte föl a főispánt a diszelnökség elfogadására. Kardos főispán a legnagyobb készséggel vállalta el az elnöki tisztséget és megígérte, hogy szívvél-lelékkel odahat, hogy az ünnepély minél fényesebben sikerüljön. Az előkészítő bizottság naponként d. u. 6 órák or a nemzeti kaszinó helyiségében tartja üléseit. Az ünnepély programja mindinkább kidomborodik. E héten a főispán lelkes felhívást fog szétküldeni, melyben Pécs társadalmi köréit felkéri, hogy a vasárnap dec. 3-án tartandó alakuló ülésen a kaszinó helyiségében jelenjenek meg.

— **Halálozás.** Krausz Simon városi bizottsági tagot sulyos csapás érte. Neje szül Schwarc Mari meghalt f. hó 23-án, életének 55-ik, boldog házasságának 38-ik évében. Az elhunytban dr. Krausz Jenő ügyvéd, Krausz Mór kereskedő és Tauszig Arminné született Krausz Ilka szeretett édes anyjukat siratják. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békével!

— **Az országos közegészségi egyesület** pécsvidéki osztályának választmánya 1893. december hó 2-án (szombaton) délután 5 órakor a városház nagytermében rendes ülést tart. Targyak: Titkári jelentések. Javaslat a játékok kijelölése és berendezése ügyében. Előadja dr. Gerece Péter. Javaslat az új közigazgatási ügyében. Előadja dr. Loewy Lipót. Indítványok.

Tudomásul. Több oldalról hozzánk intézett kérdésre kijelentjük, hogy lapunk mult számának „Jó barát” című szerkesztői üzenetere a „Pécsi Ujság” szerkesztőségének semmi nemű előzetes befolyása, vagy arról tudomása nem volt; az kizárólag lapunk felelős szerkesztőjének ténykedése. Mi különben magától értetődik.

NYILATKOZAT!

Engel Lajos úr, a „Pécsi Napló” kiadótulajdonosa lapjának folyó hó 28-iki számában sértőleg nyilatkozik ellenem — a saját ügyében.

A dolog természete kizárja, hogy e nyilatkozatot lapomban közöljem, fölkérek azonban mindenkit, hogy azt olvassa el és egybevetve az ott mondottakat eddigi működésemmel, ítéljen.

A fölmerült ügy nem olyan, hogy hirlapi nyilatkozatokkal lehetne elintézni, miknek különben sohasem voltam barátja. Van Nemezisz! Az ellenem elkövetett sértések megtorlását a r r a bizom. A mi késik, nem mulik.

Pécsen, 1893. november hó 28-án.

Feiler Mihály,

a „Pécs” felelős szerkesztője és kiadó tulajdonosa.

— **Fácán-vadászat** tartott gróf Draskovich Iván selyei uradalmában f. hó 16. 17. és 18-ik napján. A vadászatot részt vettek: br. Bechtolsheim zágrábi hadtestparancsnok, gr. Erdődy Rezső valóságos belső titkos tanácsos, gr. Erdődy István, gr. Bombelles Marco, gr. Draskovich Iván, gr. Draskovich Károly és ifj. gr. Draskovich Iván. A vadászat három napján — mint lapunkkal tudatják — lövettet 361 db nyul 616 drb fácán, 32 db erdei szalonna, 1 róka, 11 különféle szárnyas, összesen 1021 db.

— **Szép ígéretek**et kaptak a múlt héten a mohácsiak, kik Kardos Kálmán főispán vezetés alatt deputációval mentek a vallás és közoktatásügyi miniszterhez, a földművelésügyi miniszterhez és a hadügyminiszterhez, az elsőtől azt kérve, hogy az állam vegye át az építendő polgári iskola fenntartásának költségeit, a másodikától, hogy az árvíz elleni védekezésre az állam az eddiginél nagyobb segítséget adjon, a harmadiktól, hogy a távozó huszárok helyébe bármínemű katonaság helyeztessék Mohácsra. Ugy Csáky gróf vallás és közoktatásügyi miniszter és osztálytanácsosa: Szathmáry György, mint gróf Bethlen András földművelésügyi miniszter és államtitkára: Miklós Odón, valamint Grómon Dezső honvédelmi államtitkár kedvező választ adtak és a mohácsiak érdekében remélik, hogy e szép ígéretek meg is fognak valósulni. A kihallgatásokat banket követte a »Vadászkürtben.«

— **Magyar republikánusok**. A »Zombori Hírlap« vasárnapi számában azon különös jelenségből indulva ki, hogy Barost az ellenzék magasztalta, Wekerle hivatalosságát minden oldalról ismerték, Szilágyi szemefénye volt az ellenzéknek, Csákyt az ellenzék Herman Ottó és Banó József marasztalták hivatalában, Bethlennek az ellenzék bizalmat szavazott, Hieronymi buzgóságát mindenki elismeri — azt kérdezi, hogy ha mind ez így van, hát akkor »miért vagytok ellenzék?« és arra a következtetésre jut, hogy a baj nem a személyekben van, hanem a rendszerben és a rendszer a dualizmus — és így folytatja: ezen rendszernek »káros volta az, ami miatt az ország nagy része mindig és mindenkor függetlenségű, sőt, ha kell, republikánus pártot fog képviselni, de végleg még a legderekabb emberek kezéből sem fogja Ausztriát elismerni páruknak. Hiába a legszebb mezőgazdasági alkotás, ha az aratást az osztrák katonaság végzi, hiába a legszebb magyar udvartartás, amíg a király Bécs császára. Ezért vagyunk mi ellenzékiek. Mi függetlenségiek! Mi republikánusok!« — Hideg-víz-kürát és magánzárkát nektek, oh ti republikánusok!

— **Iparos ifjusági önképzőkör** Pécssett. Vettük a következő sorokat:

»Felhívás. Az iparos ifjuságnak egy rég táplált vágya közeledik a megvalósulás felé, a mennyiben a f. 23-án este az ipartest, hiv. helyiségében megtartott ifjusági értekezleten elhatározatotott, hogy az ifjuság az ipartestület kebelében, illetve annak védnöksége alatt iparos ifjusági önképző kört létesít. Ugyanazért a midőn eme régi óhajtatunk a megvalósulás felé közeledik, felhívjuk az iparos ifjuságot, miszerint az abba belépni szándékozók alolítottaknál, úgy az ipartest. békeltető bizottság segéd tagjainál, valamint az ipartestületnél kitett aláírási íven magukat bejegyezhetik. Pécssett, 1893. november hó 24. az ideiglenes választmány nevében Király József, Reiszig Ferenc, Lampe János, Sirisaka István, Reiter Gyula.«

(A legteljesebb mértékben helyeseljék iparos ifjuságunk e mozgalmát, mely, reméljük, a legrovidebb idő alatt eredményre fog vezetni. Az önképzés tovább fejlesztése minden foglalkozási ágban közszükséglet képez, annak inkább az iparos ifjuságra nevez, kik bizonyára készséggel ragadják meg az alkalmat a tömörülésre.)

— **Halálozás**. Ótocska Ignác földbirtokos, Ótocska Géza gyulai bérelő édes atya meghalt 24-én 85-ik évében Bődön.

— **A »Csillaghullás«** Rátkay népszínműve, mely Blaha Lujza asszony betegsége miatt maradt el a jövő pénteken, december 1-én kerül bemutatásra a népszínházban.

— **A kerékpározás ártalmai**. Szakemberek állítása szerint ennek a nálunk is mindinkább tért hódító sportnak hosszszas gyakorlása olyan következményeket von maga után, a melyek a sportot űzőnek egészségét teljesen aláássák. Megállapították nevezetesen, hogy gyakran már súlyos gerincbántalmakat okozott; máskor még nehezebb agymegbetegedések kútforrása volt. A mint ezekből látszik, nem minden veszély nélküli a kerékpározás és az csakis teljesen ép szervezetteknek való sport.

— **A Dunai Gőzhajós Társaság** október havi bevételeinek összege az idén 1.127.744, tavaly 1.070.257 forint volt. A többet 57.487 forint. A hajózás megkezdésétől szeptember végéig 1893-ban 7.820.923, 1892-ben 6.749.232 forintot tettek a bevételek. A szaporodás tehát 1.062.691 forint. Az összes bevételek 8.9.8667 forintos összege a tavalyiaknál 1.119.178 forinttal nagyobb.

— **Uj zeneművek**. Rózsavölgyi és társa kiadásában megjelentek: »A líbapásztor« operette keringője Forrai Miklóstól; ára egy forint. Magyar dalok, hegedűre zongorakísérettel, könnyű ábrándalakban átdolgozta Rieding Oszkár. (»Azt mondják nem adnak engem.«) Ára egy forint. Le Mirliton, breton dal, Boscovitz Ferenctől, ára másfél korona.

— **Villamvilágítás Alsó-Lendván**, Alsó-Lendván mozgalom indult meg az iránt, hogy a villamvilágítást Csáktornyáról városukba bevezessék. Ugyanis A-Lendván egy villamaram-gyűjtő állítatnék fel, melyet a csáktornyai villamtelep nappal ellátna elegendő villammal s éjjel működésbe hozná a gyűjtőt. Par nap alatt aláírás utján évi két ezer forint biztosítatot a világítás céljaira, de ez nem elég. Az aláírás tovább folyik. Az üzlet szolgálatára Csáktornya és Alsó-Lendva között telefon összeköttetés tervezetik. Fel-mítjük még, hogy mult vasárnap Kis-Celből járt Csáktornyán egy küldöttség villamvilágításuk tanulmányozása céljából.

Vegyes hírek.

K a z i k István ispán gróf Széchenyi Pál lábodi uradalmában számtartónak nevezetett ki. — S o m o g y e g y é b e n Bosznay Kálmán és Liszék Gyula segédjegyzők a jegyzői vizsgát letették — B e r z e n e n gróf Festetich Tasziló vadászterületén f. hó 16. 17. 18-án elejtett 5 óz-bak, 7 óz-suta, 1626 nyul, 1537 fácán-kakas, 248 fácán-tyuk, 162 fogoly, 2 szalonna, összesen 3587 db. — Baró Jeszenszky György tolnavármegyei közigazgatási gyakornok és tb. aljegyző Zalaegerszegré pénzügyi fogalmazóvá nevezetett ki. — D r B a r á t h Zoltán szegzárdi kir. alügyész a budapesti kir. ügyészséghez rendeltetett kíségetül. — S e r i b a Dezső 3. éves jog-

hallgató meghalt 24-én Szegzárdon, 21-ik évében. — B a k ó József sáregresi ev. ref. lelkész eljegyezte Bálint Mihály nagydoroghi ref. lelkész leányát: Olgát. — Z s á l e c István kőröshegyi gyógyszerész oltárhoz vezette Szegzárdon Müller Hermin k. a. t. — S z é k y Géza gerjeni ref. lelkész f. hó 20-án vezette oltárhoz Csekey Krisztina k. a. t. Várkonyon.

Gabona-árak

hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1893. évi november hó 25. napján tartott hetivásárán

	őszi	—frt—kr.	—frt	kr
Buza	(tavaszi)	—	—	—
	(uj)	6 . 60	6 . 40	—
Kétszeres	(ó)	—	—	—
	(uj)	5 . 60	5 . 40	—
Rozs	(ó)	—	—	—
	(uj)	5 . 60	5 . 40	—
Árpa	(őszi)	—	—	—
	(tavaszi)	—	—	—
Zab	(uj)	—	—	—
	(őszi)	—	—	—
Bükköny	(tavaszi)	6 . 70	6 . 60	—
	(uj)	—	—	—
Repece	mm.	—	—	—
Kukorica	mm.	4 . —	3 . 80	—
Széna		2 . 80	2 . 60	—
Szalma		1 . 50	—	—

Kinálát : gyenge.

Mintegy 180 gabona kőcsi volt a piacon.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos :

FEILER MIHÁLY.

Nyom. Feiler Mihálynál (lyceumi nyomda) Pécssett

Nyílt tér.*)

Dr. NARANCSIK KÁROLY

ügyvéd

ügyvédi irodáját

Dárdán megnyitotta.

Köszönetnyilvánítás.

Felejtethetlen nőm, illetve édes anyánk **Krausz Simonné szül. Schwarz Mari** gyászos elhunyt alkalmával oly számosan fejezték ki részvétőket, hogy minden egyesnek ebbeli részvét nyilatkozatát külön megköszönni képesek nem vagyunk, miért is fogadják valamennyien ez uton leghalaszabb köszönetünket

Krausz Simon és családja.

*) Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerkesztő.

Uj könyv- és papirkereskedés!

Felhivom a t. közönség b. figyelmét azon körülményre, hogy **PÉCSETT, Király-utca, Hattyu-épületben (Schönwald Imre ékszerüzlete mellett) egy jól berendezett**

könyv- és papirkereskedést nyitottam.

Jól felszerelt raktár, jó minőségű áruk, mérsékelt árak, gyors, pontos és előzékeny kiszolgálás által t. vevőim megelégedését reménylem kiérdemelni.

Könyv- és könyomdai munkák felvétele a legjutányosabb árak mellett.

Mindennemű tankönyveket
és tanszereket

☞ a legjobban és legolcsóbban lehet beszerezni. ☜

Régi tankönyvek vétele és eladása.

50 drb. angol „Pearl” csontszinű levélpapír és 50 drb. boríték egy csinos dobozban 80 kr.

WOLF MIKSA

könyv- és papirkereskedő.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítetnek.

Biztosítsuk életünket!

Aki életét biztosítja, az gondoskodik családjáról és egyúttal tőkét szerez!

Mindennemü biztosítási ügyben
tűz, élet, jég és átalány
biztosításokban

a legszivesebben ad felvilágosításokat
— mindenkor különös tekintettel a
felek érdekeire —

Feiler Mihaly

az „Első Magyar Általános Biztosító-Társaság”
pécsi címzetes főügynöke.
(Lyceumi nyomda-épület.)

Gondoskodjunk a hozzánk tartozókról!

Biztosítsuk vagyonunkat!

SCHÖN WALD IMRE

óras és ékszertárgyak gyára

Főüzlet:

Király-(fő)utca, a „H a t t y u“-épületben.

PÉCSETT

Műhely:

Király-(fő)utca, a „H a t t y u“-épületben.

Elad tartós és maradandó értékű tárgyakat olesó szabott gyári áron irásbeli jótállással.

Minden tárgy valódisága bizonyítására a bécsi és budapesti m. kir. főpénzverde-hivatal által van megvizsgálva és fémjelezve. Meglepő szép ujdonságok valódi ezüst és china-ezüst disztárgyakban, nevezetesen:

Egy finom angol cognac-készlet 6 személyre rendkívüli finom kivitelben 18 frt.

Egy esinos mocca-készlet (2 személyre) legjobb és diszes kivitelben 16 frt.

Gyümölestartó legujabb lilazománc-tányérral és ciselirozott chinaezüst diszitással 24 frt.

Finom chinaezüst gyümölestartó kristályüveg-betéttel 16 frt.

Egy névjegygyűjtő kosár angol façonban 6 frt.

Virágkosárka legfinomabb szines zománcüveg betéttel, massiv és elegans kivitelben 12 frt.

Szőlőkosarak, ecet és olajtartó állványok, gyertyatartók, vaj-készletek, gyermek étszerek, cukordobozok, kenyérkosarak, tálcák, tintatartók, szivarzó készletek, kávé, tea és tejes kannák 3-5-7 frttól feljebb vannak dús választékban raktáron.

Torta és felszolgáló tálcákban meglepő esinos ujdonságok vannak gazdag választékban.

Valódi legfinomabb minőségű berndorfi alpacca és chinaezüst gyári raktár eredeti gyári áruk szerint:

12 db nagy kanál a legjobb minőségben	16 frt — kr.
12 db nagy asztali kés	15 frt 75 kr.
12 db francia villa	16 frt — kr.
12 db kávéskanál	8 frt 25 kr.
12 db étszertartó	8 frt 50 kr.
1 db levesmerő	5 frt 40 kr.
1 db tejmerő	3 frt 40 kr.

Teljes készletek 12 és 6 személyre esinos casettekben gazdag választékban folyton raktáron vannak.

Vésnöki munkák saját műtermemben esinos és művészies kivitelben készittetnek.

Egy tetszés szerinti monogramm étszerekbe dbja 10 kr.

Egy betű vésése 2 kr.

Korona vésése 20 kr.

Kiváló tisztelettel

SCHÖN WALD IMRE.